

The Allusions of kurunthogai songs

C. Muniyandi¹, Dr. S. Sudha²

1.Full-time PhD Researcher, Registration No.: BUD2010630420,
Government Arts College (Autonomous), Karur-639 005. Bharathidasan University
Affiliated – Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India.

2.Research Supervisor:Associate Professor, Government Arts College (Autonomous),
Karur-639 005. Bharathidasan University Affiliated – Tiruchirappalli.

Abstract:

The poets of the Sangam period, while composing their songs, used allusions in their songs. They used many subtle techniques in it. Moreover, they used allusions, similes, symbols, etc. to understand the allusions in the songs. The feelings of the hero, heroine, and friend are revealed through allusions. The poets used allusions like nature, animals, and birds in their songs. The Sangam poets used allusions about the social, political, economic, and cultural events of their time in a subtle way. **Keywords:** culture, proverbs, legends, beliefs

Key words: Sangam period, Allusions, Similes, Symbols, Nature, Animals, Birds, Social, Political Economic.

குறுந்தொகைப் பாடல்களில் குறிப்புப் பொருள்

சி.முனியாண்டி¹, முனைவர்.சா.சுதா²

1.முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்:BUD2010630420,

அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கரூர்-639005. பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்

இணைவு பெற்றது – திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

2. ஆய்வு நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், அரசு கலைக் கல்லூரி(தன்னாட்சி),

கரூர்-639005. பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் இணைவு பெற்றது – திருச்சிராப்பள்ளி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்: சங்க காலப் புலவர்கள், தங்களது பாடல்களை இயற்றும் போது, பாடல்களில் குறிப்புப் பொருளைக் கையாண்டுள்ளனர். அதில் பல நுட்பமான உத்திகளைக் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலும், பாடல்களில் உள்ள குறிப்புகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, உள்ளுறை, உவமம், இறைச்சி, குறியீடு போன்றவற்றை பயன்படுத்தியுள்ளனர். தலைவன், தலைவி, தோழி போன்றோரின் உணர்வுகள் குறிப்புப் பொருள் மூலம் வெளிப்படும். புலவர்கள் தங்கள் பாடல்களில் இயற்கை, விலங்குகள், பறவைகள் போன்ற உவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சங்கப் புலவர்கள், தங்கள் காலத்தின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளைப் பற்றி குறிப்புப் பொருளில் நுட்பமாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்க காலம் - குறிப்புப் பொருள் - உள்ளுறை - உவமம் - குறியீடு - இயற்கை - விலங்குகள் - பறவைகள் - சமூகம் - அரசியல் - பொருளாதாரம்

முன்னுரை:

பாடல் செய்வோர் தம்பாடல்களைச் சுவையுடையனவாக ஆக்குவதற்கும் பல உத்திகளைக் கையாளுவர் அவ்வுத்திகளுள் தலையாயது உவம உத்தி எனலாம். சங்ககாலப் புலவர்கள் உவம உத்திகளையக் மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டு தம் பாடல்களைச் சுவையுடையனவாக ஆக்கியுள்ளனர். மேலும் அவர்கள் பாடல்களைச் சுவையுடையனவாக உவமத்தோடு தொடர்புடைய உள்ளுறை உவமை, இறைச்சி எனினும் வேறு சில உத்திகளையும் கையாண்டுள்ளனர். பாடலின் பொருளை நேரிடையாகத் தெரிந்து கொள்ளும் முறையில் உவமைகளைக் கையாண்ட அப்புலவர்கள், உள் பொருள் வைத்தும் பாடல் செய்தனர். வெளிப்படையாக ஆக்காமல் உள் பொருள் வைத்துப்பாடும் உத்திமுறையையே குறிப்புப் பொருள் உத்தி என அழைக்கிறோம். அக்குறிப்புப் பொருள் உத்தியுள் அடங்குவனவே உள்ளுறை படிவமும் இறைச்சியுமாகும்.

உள்ளுறை உவமம் - விளக்கம் :

உவமம் வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று தோன்றாத முறையில் செய்யப்படும் உவமையை உள்ளுறை உவமம் என்கின்றனர். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

"பிறிதொடு படாஅ பிறப்பொடு நோக்கி
முன்னை மரபிள் கூறுங் காலைத்
துணிவொடு வருஉம் துணிவினோர் கொளினே"¹

(தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம்)

என்றார். அதாவது உவமத்தோற்றத்திலேயே உவமிக்கப்படும் பொருளையும் இயைத்துக் காணும் முறையில் உள்ளுறை உவமை அமையும் என்கிறார். "வெளிப்படையாக இல்லாததால் நுணுகிப் படிப்போர்க்கே உள்ளுறை உவமம் புலப்படும் என்றும் தொல்காப்பியர் தெரிவித்துள்ளார்.

இறைச்சி:

குறிப்பாகப் பொருளைப் பெற வைக்கும் இலக்கிய உத்தியை இறைச்சி எனக்கூறினர். பாடலடிகளில் வெளிப்படையாக ஒரு பொருள் தோன்றும். அப்பாடலடிகளுள் மறைவாக ஒரு பொருள் தங்கி இருக்கும். அவ்வாறு தங்கி இருக்கும் மறைபொருளைத்தான் இறைச்சி என்றனர். இறைச்சிப் பொருள், பாடலுள் பயின்று வரும் கருப்பொருள் வருணனைகளில்தாம் மறைந்து இருக்கும். அதைக் கற்று வல்லவர்களே தெரிந்து அனுபவிக்கமுடியும். இந்த உண்மையைத் தொல்காப்பியர்,

"இறைச்சி தானே பொருள்புறத் ததுவே"² (தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம்)

என்றும்

"இறைச்சியில் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே

திறத்தியில் மருங்கின் தெரியு போர்க்கே"³ (தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம்)

-என்றும்

குறிப்புப் பொருள் உத்தி :

நூற்பாக்களில் தெரிவித்துள்ளார். மொத்தத்தில் உள்ளுறை உவமம் இறைச்சியும் வெளிப்படையாகவும் பொருளை வெளிப்படுத்தாமையால் அவற்றைக் குறிப்புப் பொருள் உத்தி எனக் கொள்கிறோம். அக்குறிப்புப் பொருள் உத்தியைக் குறுந்தொகைப் புலவர்கள் தம்பாடல்களில் கையாண்டிருக்கும் அழகினை இனிக் காணலாம்.

உள்ளுறை உவமம் :

ஆலங்குடி வங்கனார் என்ற புலவர், பரத்தமை ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைவன் ஒருவனின் நாட்டின் வளத்தைக் கூறும்போது உள்ளுறை உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். காதற் பரத்தையோடு தலைவன் வாழும்போது அவள் சொன்னபடியெல்லாம் வாழ்ந்தானாம். அப்படி வாழ்ந்தவன் அவன் வீட்டிற்குப் போய் அவன் தலைவியோடு வாழும் போது அவள் ஆட்டிய ஆட்டத்திற்கெல்லாம் ஆடினானாம். கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும் ஆடிப்பாவைப் போல தலைவி ஆட்டுவித்தபடியெல்லாம் தலைவன் ஆடினானாம். அவ்வாறு ஆடும் தலைவன் நாடோ, வயல் வளம் மிகுந்ததாம். வயல் ஓரங்களில் மாமரங்கள் வளர்ந்து காய்த்து தாமே! கனிகளை உதிர்க்கின்றவாம். தாமே உதிர்ந்த அக்கனிகளை வயல்களில் வாழும் வாளைமீன்கள் கவ்வி எடுத்து உண்ணுகின்றவாம். அத்தகைய வளம் செறிந்த கனிகளை உடைய நாட்டிற்குத் தலைவன் அவன் என்பது பாடல். இப்பாடலில் வாளை மீனைப் பரத்தையாகவும், தானே உதிர்ந்த கனியைத் தலைவனாகவும் வந்து விழுந்த பழத்தை மீன் உண்பது தன்னை நாடி வந்த தலைவனின் பரத்தை அனுபவிப்பது போலவும் கற்பனை செய்து பாடியிருக்கும் அழகைக் காண்கிறோம். பலவகை இன்பத்தையும் வருந்தாமலே பெறுவர் என்பதைப் புலப்படுத்தி நின்றலால் இதனை உள்ளுறை உவமம் என்கிறோம்.

“கழனி மாஅத்து விளைந்து உகுதீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்”⁴. (குறுந்தொகை பாடல் -8)

குறிப்புப்பொருள்:

கயமனார் என்ற புலவர் பரத்தையரிடம் கூடிக் குலாவிப் பொழுதைக் கழித்துவிட்டு வரும் தலைவன் ஒருவனுடைய இயல்பை மிக அழகாகக் குறிப்புப் பொருள் உத்தியில் காட்டியுள்ளார். அத்தலைவன் பரத்தை வீட்டிலிருந்து தன் மனைவி வாழும் தன் இல்லத்திற்கு வருகிறான். அவனைத் தலைவி எப்படி வரவேற்பாளோ என்று தயங்கித் தோழியிடம் சென்று தலைவியின் நிலையைத் கேட்கிறான். அதற்கு அவள் தலைவன் பரத்தமையை மறந்து தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் கற்புச் செல்வியாக இருக்கிறாள் எனத் தெரிவிக்கிறாள்.

அப்போது தலைவனுடைய நாட்டுவளத்தைச் சுட்டிப் பாடுகிறாள். அந்தத் காட்சிக்குள் குறிப்புப் பொருள் இடம்பெறுமாறு பாடியுள்ளார் புலவர். அவ்வடிகள் வருமாறு

“பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்

இளமீன் இருங்கழி யோத மல்குதொறும்

கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்

தண்ணந் துறைவன்”⁵ (குறுந்தொகை பாடல் -9)

பசுமையான இலைகளுக்கு ஊடே உயர்ந்து நிற்கும். காம்போடு கூடிய நெய்தல் மலர், மீன்கள் நிறைந்து வாழும் உப்பங்கழி நீரில் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அது வெள்ளம் அதிகமாகும் போதெல்லாம் அது உயர்ந்து தலைகாட்டும். அவ்வாறு அது காட்டும் அழகுக்காட்சியானது அந்த நீர்த்துறையில் மூழ்கி எழும் மகளிரின் கண்போல் அவ்வப்போது தோன்றும் என்கிறார் புலவர். இதில் உப்பங்கழியிலுள்ள நெய்தல் மலர் குளிக்கும் மகளிர் கண்ணை ஒக்கும் என்ற உவமை உள்ளது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் சிறப்பில்லாத பரத்தையரும் சிறப்புடைய தலைவி போல் தோன்றுகின்றனரே என்று குத்திக் காட்டும் குறிப்புப் பொருள் இருப்பதையும் காண்கிறோம். காமவெறியில் தராதரம் பார்க்கத் தெரியாத தலைவனின் சிறுமையை யல்லவா இவ்வாறு காட்டியுள்ளார்.

ஓரம்போகியார் என்ற புலவர் ஒரு வருணனையுள் குறிப்புப் பொருளை இடம் பெற வைத்துள்ளார். அவர் பாடிய பாடலில் உழுது கொண்டிருக்கும். உழவர்கள் உழுவுத் தொழிலின் போது தாம் செல்லும் வழியிலுள்ள காஞ்சி மரத்தின் கிளைகளை வளைக்கின்றனர்; வளைத்து உயரே விடும் போது அக்கிளைகளிலுள்ள மலர்களின் மகரந்தங்கள் உதிர்ந்து அவர்கள் உடல்மேல் கிடக்கின்றன. உடல் மேல் கிடக்கும் அம்மகரந்தங்கள் இவர்கள் காஞ்சி மரத்தின் கிளைகளை வளைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாவன போல் தலைவன் மார்பில் பூசப் பெற்றிருக்கும் சந்தனம் முதலிய பொருள்கள் இவன் பரத்தையரோடு கூடிக் குலாவி விட்டு வந்திருக்கிறான் என்பதற்கான அடையாளங்கள் எனக் குறிப்பாக தெரிவிக்கிறார். அப்பாடல் அடிகள் வருமாறு

“பயறுபோல் இணர பைந்தாது படிஇயர்
உழவர் வாங்கிய கமழ்பூ மென் சினைத்
காஞ்சி யூரன் கொடுனம்”.⁶ (குறுந்தொகை பாடல் -10)

கீழ்வரும் கபிலர் பாடலில் குறிப்புப் பொருள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளமையை உணர்கிறோம். அப்பாடல்

“வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை யாருமதி
யார்:து அறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கியாங்கிவள்.
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே”.⁷ (குறுந்தொகை பாடல் -18)

தோழி இரவுக்குறி வந்து போகும் தலைவனைப் பார்த்து, அவன் விரைந்து வந்து மணஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்பது போல் பாடலமைந்துள்ளது.

தலைவன் மலை நாட்டைச் சார்ந்தவன்; அவன் நாட்டின் வேர்ப்பலா உள்ளது; வேர்ப்பலாவுக்கு வேலியாக முங்கில்கள் வளர்ந்து பாதுகாப்புத் தருகின்றன. அந்த மலைநாட்டுத் தலைவனை தலைவி காதலிக்கிறாள். அவள் காதல் மிகுதிப்படத் தலைவனை மணந்துவாழத் துடிக்கிறாள். அவள் நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாத தலைவன் கள்ளத்தனமாக வந்து அவர் காதல் தாபத்தை மிகுதியாக வளர்த்துவிட்டு

போய்க் கொண்டிருக்கிறான். அதைக் கண்ட தோழி, அவனைச் சந்தித்து அவன் தலைவியை விரைந்து வந்து மணத்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், இல்லாவிட்டால் காதல் நோயால் அவள் இறந்து படவும் கூடும் என்கிறார். அப்போது, தோழி தலைவனிடம், 'சிறுகொம்பில் பெரிய பலாபழம் பழுத்து தொங்குவது போல், அவள் பெரிய காமம் சிறிய உயிரில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது' என்றாள். இப்பாடலில் பெருகிய காதலோடு தவிக்கும் தலைவியின் பரிதாப நிலையைக் குறிப்புப் பொருள் படக் காட்டியிருக்கிற அழகு உள்ளது.

அதாவது, வேரல் வேலி வேர்க்கோட்பலவினை உடைய மலை நாட்டுக்குத் தலைவன் என்பதில் தலைவன் நாட்டுப் பலாவோ வேர்ப்பலா; அதுபழுத்து விழுந்தாலும் அது வேரில் இருப்பதால் அதற்குச் சேதம் ஏற்படாது; மேலும் அதற்கு இயற்கைப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. மூங்கில்கள் வேலி போல் அமைந்து பழத்தைப் பாதுக்காவும் செய்கின்றன. இந்த மாதிரியான பலாவையும் பழத்தையும் வேலியையும் இயற்கையான பாதுகாப்பையும் கண்டு பழகிய தலைவனுக்கு தலைவியின் நிலைபுரியாததுதான் என்கிறார்.

தலைவியின் நிலை எத்தகையது! மூங்கில் வேலி போன்ற இயற்கை பாதுகாப்பில்லாத ஓர் இடத்தில், கிளைகளில் மெல்லிய காம்பில் பெரிய பழத்தைத் தாங்கி நிற்கும் மரம் போன்றது அவள் நிலை. பாதுகாப்பும் இல்லை, பழமும் பெரிது அப்பழமும் வேரில் பழுக்காமல் காம்பில் பழுத்துச் சிறிய காம்பில் தன்னைப் பினைத்துக் கொண்டிருப்பது. அதனால் எந்த நேரத்திலும் பழம் உதிர்ந்து கிழே விழுந்து சிதறலாமல்லவா? அதுபோல் காமம் மிகுதியால் பிரிவுத்துன்பம் தாங்க முடியாமல் அவள் சிறிய உயிர் பிரிந்து போய் விடலாமல்லவா? பாதுகாப்பில்லாத நிலை, பிறர் வந்து பழத்தை எடுத்துப் போக வாய்ப்பை உண்டாக்குவது போல தலைவன் மணந்து கொள்ள காலந்தாழ்த்துவதால் இடைப்பட்ட காலத்தில் பிறர் வந்து அவனைப் பெண் கேட்கக் கூடுமல்லவா? தன் தலைவனல்லாத வேறொருவன் பெண் கேட்க வந்தால் அவள் உயிரோடு இருக்கமாட்டாளே! - இவ்வாறு பலவிதமான பொருள் சிறப்பை யெல்லாம் தருமாறு கபிலர் இப்பாடலை அமைத்துள்ளார்.

கபிலர் மற்றுமொருபாடலில், தலைவி தோழியிடம் கூறுவதுபோல் அமைத்துள்ள இடத்தில் குறிப்புப் பொருள் வைத்துப் பாடியுள்ளார். அதாவது தலைவன் கள்ளத்தனமாக வந்து தலைவியைச் சந்தித்துக் காதலுணர்வைப் பெருகச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கும் அவளுக்கும் இடையே உள்ள காதல் ஒழுக்கமோ பிறர் எவர்க்கும் தெரியாது. அவர்கள் இருவரும் காதலிப்பது யாருக்கும் தெரியாததால் அவர்கள் காதலுக்குச் சாட்சியுமில்லை. அவர்கள் கள்ளத்தனமாகச் சந்திக்குமிடத்தில் யாரும் இல்லை. பக்கத்தில் ஒரு குருகு மட்டும் நீரோடும் வாய்க்கால் அருகே நின்று கொண்டு இருந்தது. நீரில் ஆரல் மீன் எப்போது வரும் என்று குறிபார்த்து கொண்டிருக்கிறது ஒருக்கால் அவன் இவளைக் காதலிக்கவில்லை என்று சொன்னால் சாட்சி சொல்ல யாருமில்லையே என்கிறாள். அப்போது குருகு இருந்தது என்கிறார். ஒழுக நீர் ஆரல் பார்க்கும் குருகு என்ற தொடர் மூலம் அந்தக் குருகும் சாட்சி சொல்ல முடியாத நிலையலுள்ளது என்பது குறிப்புப் பொருளாகும். எப்படியென்றால் அக்குருகும் ஆரல் மீனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தே யொழிய இவர்களை பார்த்து கொண்டிருந்ததாக எப்படிச் சொல்லமுடியும்?. என்ற குறிப்புப் பொருளை உண்டாக்கியுள்ளார் எனலாம்.

“யாரும் இல்லைத் தானே கள்வன்
தானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ
தினைத்தாள் அன்ன சிறுபசுங் கால
ஒழுநீர் ஆரல் பார்க்கும்

குருகும் உண்டுதான் மணந்த ஞான்றே.”⁸ (குறுந்தொகை பாடல் - 25)

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ என்பவர் ஒரு காதல் ஓவியம் வரைந்துள்ளார். அதில் தோழி, தலைவி பிரிவாற்றாமையில் வருந்தும்போது அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லுவதுபோல் உள்ளது. தலைவன் தலைவியிடம் பொருள்தேடி வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து வெளிநாடு சென்றுவிட்டான். அவனை வழியனுப்பி வைத்து வீட்டு வீட்டிலிருக்கும் தலைவிக்கோ தலைவனைப் பற்றிய எண்ணம் வந்து துன்பம் செய்கிறது. அவன் சென்ற காட்டையும் பாதையையும் எண்ணி எண்ணி வருந்துகிறாள். அவள் துன்பத்தைக் கண்டதோழி அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் பொருட்டுத் தலைவன் சென்ற வறண்ட காட்டின் இயல்பைச் சொல்கிறாள். அவர் சென்ற சுரத்தில் 'செங்காற் பல்லி தன் துணையைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்'. அதாவது.

“செங்காற் பல்லி தன்துணை பயிரும்

அங்காற் கள்ளியிங் காடிற் தோரே”⁹ (குறுந்தொகை பாடல் 16) - என்கிறாள்.

'இந்த அடிகளில் தன் துணையை அழைக்கும் பாலை நிலம் என்பதால், அதை பார்த்த தலைவன், "தலைவியை நினைப்பான்; மீண்டும் விரைவில் வருவான்" என்ற குறிப்பைப் புலவர் பெற வைக்கிறார். பல்லிகளின் தாம்பத்திய வாழ்கை தலைவனைத் தாம்பத்திய வாழ்க்கைக்கு விரைந்து அனுப்பி வைக்கும் என்பது குறிப்பாகும்.

முடிவுரை:

இவ்வாறு சங்ககாலப்புலவர்கள் தம் பாடல்களின் குறிப்புப் பொருள் வைத்துப் பாடித் தம் பாடல்களைச் சுவைப் படுத்தியுள்ளனர்.

துணைநூற்பட்டியல்:

[1] இளம்புறனார் - கழக வெளியீடு தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை - 600 018.

[2] டாக்டர். உ.வே. சாமிநாத ஐயர் - குறுந்தொகை, மூலமும் உரையும், சாமிநாத ஐயர் நூல் நிலையம், பெசன்ட் நகர், சென்னை - 600090.

[3] முனைவர். இரா.அறவேந்தன் - குறுந்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

[4] முனைவர். கு.வெ பாலசுப்பிரமணியன் - தமிழில் அகமும் புறமும், உமா நூல் வெளியீட்டகம், மருத்துவக் கல்லூரி சாலை, தஞ்சாவூர் - 613 004.

[5] முனைவர். கு.வெ பாலசுப்பிரமணியன் - சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளின் மதிப்பீடு, தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 010.

Reference:

- [1] Ilampuranar - Publication of Tholkappiyam Material Authority Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Alwarpet, Chennai - 600 018
- [2] Dr. U.V. Saminatha Iyer - Kurunthogai, Source and Text Saminatha Iyer Library, Besant Nagar, Chennai - 600090
- [3] Dr. I. Aravendan – Kurunthogai, New Century Book House, Ambattur, Chennai - 600 050.
- [4] Dr. K.V. Balasubramanian – Tamilil agamum puramum, Uma Book Publishing House, Medical College Road ,Thanjavur - 613 004.
- [5] Dr. K.V. Balasubramanian - Evaluation of Sangam Literature Studies, Tamil University, Thanjavur - 613 010.

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).